

РЕШЕНИЕ

№ 3697

гр. София, 17.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Ц.Вретенарова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **4404** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от
АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от №29/30.04.2010г., постановено по нахд №3917/2009 по описа на
Софийски районен съд, СРС, НК, 100 състав е отменил Наказателно
постановление/НП/ №ДФР/НП-8/26.03.2009г., издадено от председателя на Държавна
агенция „Национална сигурност“, с което на основание чл.23, ал.4, вр.ал.1 от Закона за
мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „А.“ О. е наложена имуществена
санкция в размер на 8000 /осем хиляди/ лева за нарушение на чл.4, ал.2 ЗМИП, като
незаконносьобразно.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган. Релевираното в жалбата
основание е за съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушаване на
разпоредбата на чл.34, ал.2 от ЗАНН. Иска се АС-С. град да постанови решение, с
което да отмени обжалваното решение на въззивната инстанция и да потвърди
издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от
юрисконсулт Х, която поддържа касационната жалба на изложеното в нея основание и
моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание пред Административен съд С.-град не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални изисквания и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Въззивната инстанция е приела, че актът за установяване на административно нарушение е съставен след изтичането на 3-месечния преклузивен срок, установен в чл.34, ал.1 от ЗАНН. Само на това основание и без да излага други фактически и правни изводи е отменила с оспореното пред АС-С. град решение издаденото наказателно постановление.

От фактическа страна, изводът на решаващия съд, че в процесния случай нарушението на чл.4, ал.2 от ЗМИП и авторството на нарушението са били установени в хода на проверката, осъществена в периода от 26.05.2008г. до 30.05.2008г., а АУАН- съставен на 14.11.2008г. / т.е. след повече от 5 месеца/, е обоснован. СРС не е съобразил, обаче че приложимата процесуална норма за нарушение на нормативен акт, уреждащ мерките срещу изпирането на пари, каквото е нарушението на чл.4, ал.2 от ЗМИП е тази на чл.34, ал.2 от ЗАНН, а не на чл.34, ал.1 от ЗАНН. За визираните в чл.34, ал.2 от ЗАНН категории нарушения, с оглед значимостта на защитените обществени отношения, срокът за съставяне на АУАН е значително по-дълъг от този, установен в чл.34, ал.1 от ЗАНН-6 месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от 5 години от извършването на нарушението. Като не е съобразил приложимата за конкретния случай процесуална норма, решаващият съд е допуснал съществено процесуално нарушение-отменително основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Ето защо оспореното решение следва да бъде отменено, а делото-върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, поради следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, след като въззивната инстанция изобщо не е извършила анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложила никакви доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика е поставен в невъзможност да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Налице е пълна липса на изводи, чиято законосъобразност да бъде подложена на касационна проверка. Недопустимо е касационната инстанция да постанови акт, който замести този на решаващия съд-по фактите, включени в предмета на доказване.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от №94 от 28.10.2009г., постановено по нахд №7447/2009 по описа на С районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.